

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D. v právní věci

žalobce: V. H.
bytem X

proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 9. 2023, č.j. X,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění
I. Vymezení věci

1. Žalobce brojil svojí žalobou proti shora specifikovanému rozhodnutí žalované (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty jeho námitky proti prvostupňovému rozhodnutí ČSSZ ze dne 15. 6. 2023, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „prvostupňové správní rozhodnutí“), a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
2. Prvostupňovým správním rozhodnutím byla žalobci zamítnuta žádost o zvýšení starobního důchodu pro nesplnění podmínek v § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“). Žalobce v řízení namítal, že při výpočtu jeho starobního důchodu nebylo postupováno podle zákona, konkrétně dle mimořádného nařízení vlády č. 465/1968 Sb. a dále rozporoval výši stanovené procentní výměry 8 698 Kč k datu přiznání starobního důchodu 1. 7. 2006, protože tato částka je nesprávně stejná jako k datu vzniku nároku na starobní důchod (29. 11. 1997). Žalovaná v napadeném rozhodnutí provedla vzhledem k uplatněným námitkám na podkladě výkladu aplikovaných právních předpisů konkrétní výpočty žalobcem rozporované procentní výměry a dospěla k závěru, že tato byla vypočtena správně ve výši 10 653 Kč měsíčně od 1. 7. 2006, včetně všech zvýšení, které náleží od 1. 1. 1996 do 30. 6. 2006. Spolu se základní výměrou ve výši 1 470 Kč činila výše starobního důchodu žalobce ode dne jeho přiznání 1. 7. 2006 částku 12 123 Kč měsíčně. Jedná se o mimořádný tzv. hornický starobní důchod, který žalovaná dále valorizuje a žalobci vyplácí. Podle žalované nebylo možné námitkám žalobce vyhovět, protože pro zvýšení starobního důchodu nesplnil podmínky v § 56 odst. 1 písm. b) ZDP. Starobní důchod byl stanoven ve správné výši a od správného data, proto žalovaná shledala, že prvostupňové správní rozhodnutí je správné a v souladu s právními předpisy.

II. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím z důvodu, že nebylo postupováno dle usnesení vlády č. 465/1968 Sb., a dále že nebyl proveden srovnávací výpočet v den nároku na starobní důchod 29. 11. 1997, protože procentní výměra starobního důchodu v částce 8 698 Kč byla chybně stanovena i ke dni přiznání starobního důchodu 1. 7. 2006. Při výpočtu k datu 29. 11. 1997 byla procentní výměra navýšena z částky 8 698 Kč na 14 658 Kč ke dni 1. 7. 2006. Poslední uvedená částka je vyšší, než částka 10 653 Kč, která byla nakonec jako procentní výměra žalobci chybně přiznána ke dni 1. 7. 2006.
4. V doplnění žaloby ze dne 17. 10. 2023 žalobce znovu uvedl, že při výpočtu starobního důchodu nebylo postupováno dle usnesení vlády č. 465/1968 Sb., nýbrž chybně podle nařízení vlády č. 557/1990 Sb. Dále bylo chybně postupováno podle § 76a ZDP. Při správném postupu dle usnesení vlády č. 465/1968 Sb. by nařízení vlády č. 557/1990 Sb. a § 76a ZDP nebyly brány v úvahu. Jedná se o nesprávně určený důchodový věk. Pokud se žalovaná v napadeném rozhodnutí odvolává na rozhodnutí soudu (poznámka soudu: z obsahu napadeného rozhodnutí lze dovodit, že se jedná o rozsudek zdejšího soudu ze dne 14. 9. 2022, č.j. 41 Ad 17/2021-33, který zamítl žalobu žalobce směřující proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 12. 2021, č.j. X, v němž byl obsažen podrobný výpočet hornického starobního důchodu žalobce), pak je toto podle žalobce na pováženou, protože soud pracoval s údaji, které mu poskytla žalovaná, tedy že při určení výše procentní výměry postupovala dle nařízení vlády č. 557/1990 Sb. a § 76a ZDP. Žalobce se dále zamýšlel nad tím, proč po podání jeho žádosti o zvýšení starobního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. b) ZDP, v níž mimo jiné upozorňoval na

určení důchodového věku dle mimořádného opatření č. 465/1968 Sb., žalovaná nyní udává určení důchodového věku dle usnesení vlády č. 465/1968 Sb. Pokud by žalovaná dle tohoto nařízení vlády postupovala, nemohla by použít § 76a ZDP.

5. V rozhodnutí žalované o přiznání starobního důchodu ze dne 12. 5. 2010 byla vypočtena procentní výměra ke dni nároku na starobní důchod 29. 11. 1997 ve výši 8 698 Kč po úpravě. Žalovaná ke dni přiznání starobního důchodu 1. 7. 2006 pak chybně uvedla totožnou částku 8 698 Kč. Žalovaná se odvolávala na provedení srovnávacího výpočtu z roku 1988, který je podmíněn žádostí pojištěnce. Tento výpočet nebyl nutný. Žalovaná neprovedla srovnávací výpočet ke dni nároku na starobní důchod 29. 11. 1997 a přiznání starobního důchodu k 1. 7. 2006. Proč to neučinila, nijak nezdůvodnila. Napadené rozhodnutí ze dne 1. 9. 2023 se pak na straně 6 opírá o § 34 odst. 2 ZDP, který je účinný až k 31. 12. 2010. Rozhodnutí o starobním důchodu žalobce bylo učiněno dne 12. 5. 2010. Žalovaná chybně uvedla, že výdělečná činnost žalobce po vzniku nároku na starobní důchod dne 29. 11. 1997 až do 17. 4. 2000 nelze hodnotit jako dobu pojištění, když současně pobíral plný invalidní důchod. Proto je částka procentní výměry ve výši 8 698 Kč ke dni nároku na starobní důchod 29. 11. 1997 a stejná částka procentní výměry i k datu přiznání starobního důchodu 1. 7. 2006 opět matoucím údajem. To dokládá napadené rozhodnutí žalované na straně 6, kde je uvedena doba pojištění od 1. 9. 1962 do 17. 4. 2000. Doba od 29. 11. 1997 do 17. 4. 2000 je pak doba přičtená.
6. Částka procentní výměry 8 698 Kč (ke dni 29. 11. 1997) byla při výpočtu ke dni 1. 7. 2006 navýšena na částku 14 658 Kč, což je hodnota vyšší, než částka 10 653 Kč měsíčně, která byla žalobci k 1. 7. 2006 přiznána.
7. S ohledem na výše uvedené žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Dále požádal o přiznání starobního důchodu ke dni nároku 29. 11. 1997 s procentní výměrou, jenž nesmí být nižší než 8 698 Kč.

III. Vyjádření žalované k žalobě

8. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že žalobce v podané žalobě uplatňuje nepřehledným způsobem dosti zmatečné námitky. Přesto je z jejího obsahu zřejmé, že opakuje námitky, kterými se již žalovaná dostatečně zabývala a splnění podmínek pro vznik nároku žalobce na starobní důchod posoudila komplexně, a to i nad jejich rozsah. Žalovaná je přesvědčena, že stanovila důchodový věk žalobce a jeho starobní důchod správně, od správného data, přičemž její rozhodnutí v této věci nejsou nesprávná ani v rozporu s právními předpisy. Podrobné vysvětlení výpočtu starobního důchodu obsahovalo prvostupňové správní rozhodnutí i rozhodnutí o námitkách. Napadené rozhodnutí žalované podrobně vypořádalo i námitky žalobce týkající se nepostupování při výpočtu starobního důchodu dle usnesení vlády č. 465/1968, a také námitky vztahující se k výši procentní výměry ke dni vzniku nároku na důchod (29. 11. 1997) a ke dni přiznání důchodu (1. 7. 2006). Na toto vysvětlení žalovaná plně odkázala. Výpočet mimořádného tzv. hornického starobního důchodu je značně složitý, a proto vysvětlení jen jednoho jeho parametru nemůže vést k jeho pochopení. Procentní výměra starobního důchodu žalobce včetně všech zvýšení, které mu náleží od 1. 1. 1996 do 30. 6. 2006 (požadoval přiznat starobní důchod ke dni 1. 7. 2006), činí 10 653 Kč měsíčně, tedy spolu se základní výměrou ve výši 1 470 Kč činila výše

starobního důchodu ode dne jeho přiznání (1. 7. 2006) částku 12 123 Kč měsíčně. Výše procentní výměry žalobcova starobního důchodu měla být stanovena podle zákona č. 100/1988 Sb., kdy by činila pouze 4 849 Kč měsíčně. Proto žalobci náležela valorizovaná procentní výměra ve smyslu § 76a ZDP (jde o pojištěnce, který 10 let před 1. 1. 1993 vykonával zaměstnání v uranových dolech), a sice ve výši 8 678 Kč, po úpravě ve výši 8 698 Kč měsíčně a po následné úpravě v souladu s § 76a ZDP v maximálně možné zákonné výši 10 653 Kč měsíčně. Pokud by nebyla procentní výměra starobního důchodu žalobce stanovena podle § 76a ZDP na částku 10 653 Kč měsíčně, náležela by mu k 1. 7. 2006 procentní výměra pouze ve výši 8 698 Kč měsíčně. Správnost výše uvedeného postupu byla potvrzena i rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 14. 9. 2022, č.j. 41 Ad 17/2021-33.

9. S ohledem na výše uvedené žalovaná soudu navrhl, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Replika žalobce

10. Žalobce písemně reagoval na vyjádření žalované k podané žalobě. Uvedl, že požádal o zvýšení starobního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. b) ZDP, avšak nikoliv podle § 71 odst. 1 ZDP. Žalovaná se dopustila nesprávného úředního postupu, neboť v rozhodnutí neuvedla nařízení vlády č. 465/68 Sb., podle něhož se stanoví důchodový věk. Podle žalobce je zřejmé, že § 76a ZDP nelze v jeho případě použít. Ke dni 12. 5. 2010 byla vypočítána procentuální výměra starobního důchodu žalobce ke dni vzniku jeho nároku 29. 11. 1997 po úpravě ve výši 8 698 Kč. Zákon o důchodovém pojištění nařizuje provést srovnávací výpočet ke dni nároku na starobní důchod a ke dni jeho přiznání. Pokud žalovaná provedla srovnávací výpočet k roku 1998, bylo to matoucí, neboť měla provést též výpočet k 29. 11. 1997 a ke dni přiznání starobního důchodu 1. 7. 2006 a následně měla pracovat s výpočtem, který je vyšší.
11. Žalovaná se dopustila řady pochybení, např. procentní výměra 8 698 Kč je stejná ke dni 29. 11. 1997 i ke dni 1. 7. 2006. Také uvádí dodatečné předložení dokladů o započtení odpracované doby, přičemž to nebylo nutné předkládat, neboť žalovaná (ČSSZ Praha) tyto doklady měla. Nutné bylo pouze podávat námitky, při jejichž vyřizování však nastaly průtahy, které byly řešeny na oddělení stížností nebo na MPSV ČR pro nečinnost.
12. Žalobci dále vadilo, že se žalovaná odvolávala na rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 14. 9. 2022. Přitom žalovaná určila důchodový věk podle nařízení vlády č. 557/1990 Sb. V případě postupu podle obecných předpisů by procentní výměra činila ke dni 29. 11. 1997 částku 8 698 Kč, avšak při výpočtu ke dni 1. 7. 2006 činila částku 14 658 Kč, což je částka rozhodně vyšší, než 10 653 Kč, která mu byla ke dni 1. 7. 2006 jako procentní výměra přiznána.
13. Žalovaná nesprávným postupem ovlivnila výši starobního důchodu žalobce, porušila ustanovení ZDP, nesprávně určila důchodový věk a nerespektovala nařízení vlády č. 465/68 Sb.

V. Jednání před krajským soudem

14. Krajský soud k projednání věci nařídil ústní jednání na den 26. 11. 2024, kterého se zúčastnil žalobce i zástupkyně žalované. V průběhu jednání soud zrekapituloval

průběh soudního řízení a správního řízení, přitom vycházel ze spisů, které byly v této věci vedeny. Oba účastníci řízení setrvali na své dosavadní argumentaci. Žalobce kritizoval postup žalované při stanovení jeho starobního důchodu (procentní výměry), a to v podobném rozsahu, jak to již činil v průběhu správního řízení, a také v podané žalobě, včetně jejího doplnění. Poměrně temperamentním způsobem se snažil obhájit své kritické názory vůči nesprávnému postupu žalované při stanovení jeho starobního důchodu. Zástupkyně žalované trvala na správnosti výpočtu starobního důchodu žalobce a v tomto odkazovala na napadené rozhodnutí i písemné vyjádření k podané žalobě. Jelikož ve věci nebyly činitelny další důkazní návrhy, soud ukončil dokazování a s uvážení přednesených konečných návrhů účastníků řízení přikročil k vyhlášení rozsudku v této věci.

VI. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), a dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
16. Krajský soud nejprve upozorňuje, že předmětem tohoto soudního přezkumu může být pouze rozhodnutí o námitkách žalobce ze dne 26. 6. 2023 směřujících proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí ČSSZ ze dne 15. 6. 2023, resp. žaloba směřující proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 9. 2023. Krajský soud naopak nemůže přezkoumávat správnost a zákonnost předchozích rozhodnutí žalované, například z roku 2021 (žalobce žádal o zvýšení starobního důchodu) nebo z roku 2010, vůči nimž žalobce vznáší námitky. Žalobce již ve své dřívější žalobě, o které soud vedl řízení pod sp.zn. 41 Ad 13/2020, brojil proti rozhodnutí žalované z roku 2010. Tehdy krajský soud žalobci vysvětlil ve svém rozsudku ze dne 17. 2. 2021, č.j. 41 Ad 13/2020-29, že pokud podal námitky proti prvotnímu rozhodnutí o přiznání starobního důchodu až po 10 letech, učinil tak pozdě. Proti každému rozhodnutí, které žalovaná ve věci starobního důchodu žalobce v průběhu času vydala, měl žalobce možnost podat námitky a následně i správní žalobu. Pokud tuto možnost nevyužil, nelze to napravit tím, že ve stávajícím řízení bude vznášet nekonkrétní námitky vůči postupu žalované a jejím rozhodnutím vydaným před 10 lety. Takové námitky jsou již opožděné, a tedy nepřipustné [viz § 68 písm. a) s.ř.s.]. Krajský soud se proto zaměřil pouze na posouzení důvodnosti námitek žalobce, které se váží k poslednímu napadenému rozhodnutí žalované ve věci jeho žádosti o zvýšení starobního důchodu.
17. K žalobcem uplatněným námitkám v tomto řízení soud předem uvádí, že jsou do značné míry zmatečné a nesrozumitelné, nejsou popsány v uceleném logickém sledu (v žalobě, doplnění žaloby, replice i jejich vyložení při soudním jednání) a mnohé z nich jsou opakovaně uplatňovány, přesto že již byly vypořádány v předchozích soudních i správních řízeních. Výpočet mimořádného tzv. hornického starobního důchodu je dosti složitý, a proto požadavek a vysvětlení třeba jen jednoho parametru tohoto typu důchodu žalobce nemůže vést k jeho pochopení. Žalobce rozporuje značně nekonzistentním způsobem jen některé postupy žalované a jen některé předpisy či parametry uplatněné při výpočtu jeho starobního důchodu (pokud lze pochopit námitky, co do jejich obsahu), a to bez konkrétních souvislostí, pročez vypořádání jen těchto „útržkovitých“ námitek je komplikované, nepřineslo by žalobci pochopení způsobu stanovení jeho starobního důchodu a do případu by nevneslo jasno o tom,

zda výpočet procentní výměry starobního důchodu byl proveden správně a zda i celkově stanovený starobní důchod byl správný. Proto soud provede celkové shrnutí způsobu stanovení starobního důchodu žalobce s reakcí na žalobní námitky, které byly po obsahové stránce srozumitelné. Nutno také uvést, že žalovaná ve svém rozhodnutí podrobně a logicky správně vysvětlila, jakým způsobem dospěla ke stanovení procentní výměry starobního důchodu a celkové výši starobního důchodu žalobce, a to i s poukazem na příslušné právní předpisy. Námitky žalobce (které opakoval i v žalobě) tak podle názoru soudu v plném rozsahu vypořádala.

18. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce uplatnil dne 3. 12. 2009 žádost o starobní důchod s datem přiznání ke dni 1. 7. 2006. Rozhodnutím žalované ze dne 12. 5. 2010 byl žalobci přiznán starobní důchod podle § 29 ZDP od 1. 7. 2006 ve výši 12 123 Kč měsíčně. Oproti ostatním pracujícím byl žalobci stanoven důchodový věk na 50 let věku, a to na základě mimořádného opatření ministrů práce a sociálních věcí republik vydaných k provedení usnesení vlády č. 465/1968 Sb., podle něhož se specifikovaným pracovníkům (zaměstnání alespoň 25 let, z toho více než 10 let vykonávající zaměstnání I. pracovní kategorie při těžbě uranové rudy) snižuje věková hranice pro nárok na starobní důchod na 50 let, pokud pracovali v uranovém průmyslu na pracovištích s rizikem ionizujícího záření do 31. 12. 1968 a toto zaměstnání do dosažení 50. roku věku také ukončili.
19. Z evidenčních materiálů je zřejmé, že žalobce získal 4012 dnů, tj. více jak 10 let zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm v uranových dolech, tedy v zaměstnání I. pracovní kategorie při těžbě uranové rudy, když výkon zaměstnání započal před 1. 1. 1969 a skončil dne 29. 1. 1979, tedy před dosažením 50. roku věku. Splnil tak podmínky pro snížení věkové hranice na 50 let (oproti 55 let) pro vznik nároku na mimořádný (hornický) důchod (na základě výše uvedeného mimořádného opatření). Tohoto věku žalobce dosáhl již dne 29. 11. 1997. Žalobce ovšem požadoval přiznání starobního důchodu až od 1. 7. 2006, výše důchodu mu proto byla stanovena k tomuto datu.
20. Ke dni dosažení důchodového věku žalobce získal více než 25 let doby pojištění, tzn. splnil podmínku potřebné doby pojištění a nárok na starobní důchod mu vznikl už ode dne dosažení důchodového věku, tj. od 29. 11. 1997. Jelikož žalobce požadoval přiznání starobního důchodu až od 1. 7. 2006, byla mu výše starobního důchodu stanovena až k tomu datu, a to s připočtenou dobou zaměstnání, kterou získal v období po vzniku nároku na starobní důchod při pobírání plného invalidního důchodu; po 29. 11. 1997 získal celkem 13742 dnů, tj. 37 roků a 237 dnů. Osobní vyměřovací základ (OVZ) žalobce činil 4 9054 Kč a z něho stanovený výpočtový základ (VPZ) činil 15 636 Kč.
21. Vzhledem k tomu, že žalobce získal alespoň jeden rok zaměstnání a nárok na starobní důchod mu vznikl dne 29. 11. 1997, výše jeho procentní výměry starobního důchodu byla v souladu s § 71 odst. 1 a 2 ZDP stanovena i podle zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení (dále jen „zákon č. 100/1988 Sb.“), tj. podle předpisu platného ještě ke dni 31. 12. 1995. Vzhledem k tomu, že výše procentní výměry žalobcova starobního důchodu stanovená podle zákona č. 100/1988 Sb. by činila pouze 4 849 Kč měsíčně, náleží mu procentní výměra stanovená podle ZDP, a to ke dni 1. 7. 2006 za 37 let pojištění 55,50 % VPZ, tedy 8 678 Kč měsíčně. Jelikož žalobce vykonával více než 10 let zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm v uranových dolech, vznikl

mu nárok na stanovení výše procentní výměry starobního důchodu podle § 76a ZDP. Ačkoliv žalobce odmítá aplikaci § 76a ZDP na jeho starobní důchod, díky aplikaci tohoto ustanovení dochází ke zvýšení procentní výměry, a tudíž tento postup jde ve prospěch žalobce.

22. Podle § 76a ZDP platí, že procentní výměra starobního důchodu, který je přiznáván po 30. 6. 2006 pojištěncům, jejichž důchodový věk byl stanoven podle § 74a odst. 1 nebo § 76 odst. 1, a pojištěncům, kteří vykonávali před 1.1.1993 alespoň po dobu 15 let zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech (popřípadě 10 let, jde-li o takové zaměstnání v uranových dolech), které bylo podle předpisů účinných před tímto dnem zařazeno mezi zaměstnání I. pracovní kategorie zakládající nárok na starobní důchod při dosažení věku alespoň 55 let, se zvyšuje ode dne přiznání tohoto důchodu podle předpisů o zvýšení důchodů, které nabyly účinnosti v období od 1. 1. 1996 do dne, který předchází dni, od něhož se přiznává tento důchod. Zvýšení podle věty první však spolu s procentní výměrou důchodu nesmí přesáhnout nejvyšší výměru, která se stanoví tak, že nejvyšší částka výše důchodu podle § 4 odst. 1 věty druhé zákona č. 76/1995 Sb., o zvýšení vyplácených důchodů a důchodů přiznávaných v roce 1995, se zvýší podle předpisů o zvýšení důchodů, které nabyly účinnosti v období od 1. 1. 1996 do dne, který předchází dni, od něhož se přiznává starobní důchod. Zvýšení podle věty první a druhé se stanoví tak, jako kdyby starobní důchod byl přiznán ke dni 31. 12. 1995.
23. Procentní výměra starobního důchodu žalobce (ke dni přiznání) stanovená podle § 76a věty první zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 264/2006 Sb. v částce 8 678 Kč se zvyšuje podle jednotlivých nařízení vlády v letech 1996 – 2005 (11 nařízení vlády) na výslednou částku 18 122 Kč měsíčně. Pro stručnost soud odkazuje na napadené rozhodnutí žalované, v němž je způsob zvýšení této částky přesně postupně popsán. Podle § 76a věty druhé zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 264/2006 Sb., však takto zvýšená procentní výměra (tedy zvýšená podle věty první citovaného ustanovení) nesmí přesáhnout nejvyšší výměru, která se stanoví tak, že nejvyšší částka výše důchodu podle § 4 odst. 1 věty druhé zákona č. 76/1995 Sb. o zvýšení vyplácených důchodů a důchodů přiznávaných v roce 1995, se zvýší podle předpisů o zvýšení důchodů, které nabyly účinnosti v období od 1. 1. 1996 do dne, který předchází dni, od něhož se přiznává starobní důchod. Jedná se tedy o částku 5 100 Kč zvýšenou v každém roce podle příslušného nařízení vlády (celkem 11 nařízení vlády) až na výslednou částku 10 653 Kč měsíčně. Zde soud znovu odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí žalované, v němž žalovaná přesně uvedla způsob zvyšování této částky v jednotlivých letech. Jelikož procentní výměra starobního důchodu zvýšená podle § 76a věty první zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 264/2006 Sb., na částku 18 122 Kč posledně uvedenou částku 10 653 Kč přesahuje, náleží žalobci procentní výměra starobního důchodu ve výši 10 653 Kč měsíčně.
24. Výše starobního důchodu se skládá ze dvou složek: základní výměry a procentní výměry. Zatímco základní výměra je prakticky jednotná a stanovená na základě právních předpisů, výše procentní výměry odvisí od výše výpočtového základu a procentní sazby. Právě výši procentní výměry může ovlivnit § 76a ZDP.
25. Procentní výměra starobního důchodu žalobce tedy činí 10 653 Kč měsíčně (včetně všech zvýšení, které náleží od 1. 1. 1996 do 30. 6. 2006), a spolu se základní výměrou

- ve výši 1 470 Kč byla vypočtena celková výše starobního důchodu žalobce ode dne jeho přiznání (od 1. 7. 2006) v částce 12 123 Kč měsíčně.
26. Žalobce dodatečně předložil doklady o zaměstnání a na základě toho mu byla rozhodnutím žalované ze dne 14. 8. 2012 v době od 1. 8. 1986 do 31. 12. 1991 (místo pobírání plného invalidního důchodu) započtena ještě doba zaměstnání, dosažené výdělků a též zohledněna náhradní doba pojištění. Zároveň byla započtena vyplacená náhrada za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti za rok 1976, čímž došlo ke zvýšení osobního vyměřovacího základu (průměrného měsíčního výdělku) pro stanovení výše invalidního důchodu žalobce, a rovněž ke zvýšení původního osobního vyměřovacího základu pro stanovení výše jeho starobního důchodu. Po této úpravě činí OVZ 49 403 Kč (původně 49 054 Kč) a z něho stanovený VPZ činí 15 671 Kč.
27. Jak již bylo výše uvedeno, vzhledem k tomu, že výše procentní výměry starobního důchodu žalobce stanovená v souladu s § 71 odst. 1 a 2 ZDP podle dříve platného zákona č. 100/1988 Sb., by činila opět pouze 4 849 Kč měsíčně, náleží žalobci procentní výměra ve výši podle ZDP, která po provedeném zápočtu dle dodatečně předložených dokladů činí ke dni přiznání starobního důchodu 1. 7. 2006 za 37 let pojištění 55,50 % VPZ, tj. 8 698 Kč měsíčně (před tímto zápočtem 8 678 Kč měsíčně). Tato úprava ovšem byla bez vlivu na konečnou výši procentní výměry starobního důchodu žalobce, kterou stanovila žalovaná rozhodnutím ve věci přiznání starobního důchodu ze dne 12. 5. 2010, protože procentní výměra starobního důchodu žalobce byla opět stanovena v souladu s § 76a ZDP, což je výhodnější a ve prospěch žalobce, a to ve výši 10 653 Kč měsíčně (bez aplikace tohoto ustanovení by byla procentní výměra téměř o 2 000 nižší).
28. Obdobně toto vysvětlovala také žalovaná v napadeném rozhodnutí. Stejně jako v případě procentní výměry 8 678 Kč žalovaná vyložila, že procentní výměra starobního důchodu navýšená po provedeném zápočtu v částce 8 698 Kč (ke dni přiznání) byla při výpočtu podle § 76a věty první zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 264/2006 Sb., zvýšena za každý rok podle příslušného nařízení vlády (celkem 11 nařízení vlády) až na částku 18 164 Kč měsíčně. Také zde platí ustanovení § 76a věty druhé zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 264/2006 Sb., že takto zvýšená procentní výměra (tedy zvýšená podle věty první téhož ustanovení) nesmí přesáhnout nejvyšší výměru, která se stanoví tak, že nejvyšší částka výše důchodu podle § 4 odst. 1 věty druhé zákona č. 76/1995 Sb., o zvýšení vyplácených důchodů a důchodů přiznávaných v roce 1995, se zvýší podle předpisů o zvýšení důchodů, které nabyly účinnosti v období od 1. 1. 1996 do dne, který předchází dni, od něhož se přiznává starobní důchod. Zvýšení se stanoví tak, jako kdyby byl starobní důchod přiznán ke dni 31. 12. 1995. Jde tedy o částku 5 100 Kč zvýšenou opět podle jednotlivých nařízení vlády za každý rok (mechanismus valorizace a výčet jednotlivých nařízení vlády upravujících každoroční valorizaci přesně uvádí žalovaná v napadeném rozhodnutí, na což soud pro stručnost v tomto ohledu odkazuje). Jelikož procentní výměra starobního důchodu zvýšená podle § 76a věty první zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 264/2006 Sb., na částku 18 164 Kč posledně uvedenou částku ve výši 10 653 Kč přesahuje, náleží žalobci procentní výměra starobního důchodu ve výši 10 653 Kč měsíčně.

29. Za této situace lze tedy potvrdit, že procentní výměra starobního důchodu žalobce (včetně všech zvýšení, které náleží od 1. 1. 1996 do 30. 6. 2006) činí 10 653 Kč měsíčně, pročež spolu se základní výměrou ve výši 1 470 Kč činí výše starobního důchodu žalobce celkem 12 123 Kč měsíčně ode dne jeho přiznání (od 1. 7. 2006).
30. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že žalobcem požadovaný přepočtení starobního důchodu podle § 71 odst. 1 ZDP, tj. podle zákona č. 100/1988 Sb., již byl proveden v rámci řízení o přiznání i zvýšení jeho starobního důchodu s tím, že by výše procentní výměry činila pouze 4 849 Kč měsíčně, a proto žalobci náležela procentní výměra stanovená podle ZDP nejprve ve výši 8 678 Kč, po úpravě ve výši 8 698 Kč měsíčně, jenž byla dále ode dne přiznání starobního důchodu upravena dle § 76a ZDP na maximálně možnou zákonnou výši, tj. na výši 10 653 Kč měsíčně. Pokud by nebyla procentní výměra starobního důchodu žalobce stanovena podle § 76a ZDP na 10 653 Kč měsíčně, náležela by mu ke dni přiznání starobního důchodu 1. 7. 2006 procentní výměra pouze ve výši 8 698 Kč měsíčně.
31. Správnost stanovení výše procentní výměry starobního důchodu žalobce ke dni jeho přiznání (1. 7. 2006) ve výši 10 653 Kč měsíčně byla potvrzena též Krajským soudem v Brně v rámci odůvodnění rozsudku ze dne 14. 9. 2022, č.j. 41 Ad 17/2021-33 (žalobu žalobce směřoval proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 12. 2021, jímž byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno prvostupňové správní rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti na zvýšení starobního důchodu).
32. Nemá pravdu, že ve věci nebylo postupováno dle usnesení vlády č. 465/1968 Sb. Dle tohoto usnesení se pracovníkům, kteří byli zaměstnáni alespoň 25 let, z toho více než 10 let vykonávali zaměstnání I. pracovní kategorie při těžbě, průzkumu a zpracování uranové rudy, snižuje věková hranice pro nárok na starobní důchod na 50 let, pokud nastoupili do uranového průmyslu na pracovištích s rizikem ionizujícího záření do 31. 12. 1968, a toto zaměstnání také před dosažením 50. roku věku ukončili. Podmínky pro snížení důchodového věku na 50 let žalobce splnil (viz výklad shora) a tento důchodový věk mu byl správně stanoven od prvního rozhodnutí o starobním důchodu. Další vliv na výpočet důchodu toto usnesení vlády nemá. Předmětným usnesením vyslovila vláda souhlas se snížením věkové hranice pro odchod do starobního důchodu u vybraného okruhu pracovníků uranového průmyslu. Podkladem usnesení bylo opatření ministrů práce a sociálních věcí ČSR a SSR na podkladě § 142 (o odstranění tvrdosti) zákona č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení, podle něhož pracovníkům v uranovém průmyslu na pracovištích s rizikem ionizujícího záření při splnění dalších podmínek přísluší starobní důchod již od 50. roku věku (místo 55 let).
33. Na shora uvedené opatření navázalo nařízení vlády č. 557/1990 Sb., a od 1. 7. 2006 se uvedené stalo součástí ZDP (srov. § 74a ZDP po přijetí zákona č. 264/2006 Sb.). Z věcného hlediska nejde o novou právní úpravu, ale jen o právní úpravu nároku v případech, kdy předpoklady pro přiznání starobního důchodu za určitých podmínek byly obsaženy v obecných opatřeních učiněných v rámci odstranění tvrdosti zákona (srov. např. č. 465/1968). Tato právní úprava ale neznamená, že označená opatření jsou zrušena, nýbrž analogicky (podle zásad přechodných ustanovení, např. dle § 68 ZDP) platí, že byly-li splněny předpoklady některého z těchto opatření před 1. 7. 2006 (zejména dosažení příslušného věku, který je rovněž považován za důchodový věk), je třeba příslušné opatření aplikovat, a to k datu dosažení příslušného věku.

34. Zákon o důchodovém pojištění (z. č. 155/1995 Sb.) byl novelizován zákonem č. 264/2006 Sb., přičemž tato novela do ZDP doplnila § 76a, který upravuje zvýšení procentní výměry starobního důchodu přiznaného po 30. 6. 2006 mimo jiné osobám, které před rokem 1993 alespoň 10 let pracovaly v uranových dolech. Uvedené ustanovení dále provádějí podzákonné předpisy o zvýšení důchodů, které pro jednotlivé roky stanoví procentní zvýšení důchodů, a také datum účinnosti zvýšení (valorizace). Při výpočtu procentní výměry podle § 76a ZDP je třeba nejprve řádně stanovit procentní výměru starobního důchodu žadatele, kterou je pak třeba valorizovat podle všech podzákonných předpisů (nařízení vlády), které nabyly účinnosti od 1. 1. 1996 do dne, který předchází dni, od něhož se přiznává důchod. Ustanovení § 76a věty druhé ZDP také stanoví nejvyšší možnou procentní výměru, ke které lze valorizací dojít. Zvýšení se stanoví tak, jako by starobní důchod byl přiznán ke dni 31. 12. 1995. Cílem je zvýšit procentní výměry tzv. hornických důchodů přiznaných v období od roku 1996, bez ohledu na to, v kterém konkrétním roce byl důchod přiznán. Možnost zvýšení procentní výměry podle § 76a ZDP nevylučuje, aby se výše starobního důchodu stanovila podle obecných předpisů, lze-li takto dosáhnout částky vyšší (tam zřejmě míří žalobce své námitky). Pokud by se v nyní posuzované věci neaplikoval na žalobce § 76a ZDP, jeho starobní důchod by vyšší nebyl.
35. Nelze souhlasit s tvrzením žalobce, že mu byla ode dne přiznání starobního důchodu (od 1. 7. 2006) chybně stanovena procentní výměra 8 698 Kč. Jak vyplývá z výkladu provedeného shora, žalobci byla od uvedeného data stanovena procentní výměra starobního důchodu ve výši 10 653 Kč měsíčně (srov. napadené rozhodnutí žalované).
36. Žalobce dále nesouhlasil s aplikací § 34 odst. 2 ZDP, který je podle něj účinný až ke dni 31. 12. 2010, a současně nesouhlasil s tím, že jeho výdělečná činnost v období od 29. 11. 1997 do 17. 4. 2000 nemohla být hodnocena jako doba pojištění dle posledně citovaného ustanovení. Uvedeným tvrzením žalobce nemohl soud přisvědčit. Zákon o důchodovém pojištění je účinný od 1. 1. 1996, přičemž v průběhu let je měněn řadou zákonných novel, a to až do současnosti. Pokud jde o ust. § 34 odst. 2 ZDP, pak to bylo v právní úpravě obsaženo i ve znění zákona účinného do 31. 12. 2009. Pokud tedy žalobce podával žádost o starobní důchod dne 3. 12. 2009, ustanovení se na jeho případ vztahovalo. Dle § 34 odst. 2 ZDP platí, že výše procentní výměry starobního důchodu stanovená podle odst. 1 se zvyšuje pojištěnci, který splnil podmínky nároku na starobní důchod podle § 29 odst. 1 nebo 3 a po vzniku nároku na tento důchod vykonával výdělečnou činnost a nepobíral přitom starobní důchod ani invalidní důchod pro invaliditu III. stupně. Jelikož žalobce v období od 29. 11. 1997 do 17. 4. 2000 pobíral plný invalidní důchod, nemohla mu být tato doba výdělečné činnosti hodnocena jako doba pojištění po nároku a výše starobního důchodu, resp. procentní výměry, je tak stejná ke dni vzniku nároku (29. 11. 1997) i ke dni přiznání důchodu (1. 7. 2006). Pro úplnost soud dodává, že ust. § 34 odst. 2 ZDP byl v průběhu let upravován, nicméně podmínka nepobírání starobního důchodu i invalidního důchodu III. stupně při výdělečné činnosti v rozhodném období platila.
37. Starobní důchod žalobce se skládá ze základní výměry ve výši 1 470 Kč měsíčně (§ 33 odst. 1 ZDP) a z procentní výměry stanovené procentní sazbou z výpočtového základu podle doby pojištění získané do doby nároku na důchod, která činí za každý rok doby pojištění 1,5 % výpočtového základu měsíčně, tedy k datu 29. 11. 1997 za celých 37 roků (období od 1. 9. 1962 do 17. 4. 2000) mu náleží 55,50 % výpočtového základu. Při

výpočtu procentní výměry byl použit osobní vyměřovací základ ve výši 49 403 Kč, jenž se dále zredukoval na výpočtový základ ve výši 15 671 Kč. Procentní výměra tedy činí 8 698 Kč měsíčně.

38. Po těchto zjištěních a výpočtech se dále provede ve smyslu § 76a ZDP zvýšení uvedené procentní výměry (8 698 Kč) mimořádného tzv. hornického starobního důchodu podle právních předpisů platných pro období roků 1996 – 2006, čímž se částka zvýší až na částku 18 164 Kč měsíčně. Jak již bylo výše uvedeno, pro valorizace takového důchodu však platí omezující ust. § 4 odst. 1 věty druhé zákona č. 76/1995 Sb., o zvýšení vyplácených důchodů a důchodů přiznaných v roce 1995. Valorizace se tak stanoví, jako kdyby byl hornický starobní důchod přiznán k 31. 12. 1995. Výše důchodu nesmí přesáhnout částku 5 100 Kč měsíčně. Proto žalovaná provedla srovnávací výpočet zvýšení procentní výměry starobního důchodu počínaje částkou 5 100 Kč dle právních předpisů platných v letech 1996 – 2006, čímž byla částka 5 100 Kč měsíčně valorizována na částku 10 653 Kč měsíčně. Z uvedeného plyne, že procentní výměra starobního důchodu, včetně všech zvýšení náležejících od 1. 1. 1996 do 30. 6. 2006, činí 10 653 Kč měsíčně a spolu se základní výměrou ve výši 1 470 Kč činí starobní důchod žalobce celkem 12 123 Kč měsíčně ode dne jeho přiznání (od 1. 7. 2006).
39. Žalobce dále uváděl, že v jeho případě nemělo být užito ust. § 71 odst. 1 ZDP. Tato norma stanoví, že výše starobního, plného invalidního a částečně invalidního důchodu, na které vznikne nárok v době od 1. 1. 1996 do 31. 12. 2005, nesmí být nižší než výše důchodu, která by náležela osobě, pokud by jí byl důchod přiznán podle předpisů platných k 31. 12. 1995 (dle předchozí právní úpravy) v rozsahu uvedeném v odst. 4, a to včetně zvýšení, která by náležela k tomuto důchodu pouze k tomuto dni. Žalobce nijak nekonkretizoval svoji námitku vůči tomuto ustanovení. Námitku tedy nebylo možné konkrétně vypořádat.
40. Jak již bylo výše uvedeno, žalovaná provedla (v roce 2010) také srovnávací výpočet podle zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 1995. Zjistila, že za 34 roků doby pojištění odpovídající 86 % průměrného měsíčního výdělku činila výše starobního důchodu žalobce částku 3 498 Kč (průměrný měsíční výdělek byl vypočítán z rozhodného období roků 1996 – 2005, 1987 – 1996 a z původního průměrného měsíčního výdělku z roků 1974 – 1978, nejvýhodnější částka 10 171 Kč pak byla redukována na částku 4 067 Kč). Částka 3 498 Kč byla zvýšena o 38,6 % na částku 4 849 Kč. Výše starobního důchodu vypočítaná podle zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 1995, v částce 4 849 Kč měsíčně, je nižší než výše vypočítaného starobního důchodu podle ZDP.
41. Žalobce také namítal, že procentní výměra jeho starobního důchodu byla vypočtena ke dni 29. 11. 1997 ve výši 8 698 Kč a při výpočtu ke dni 1. 7. 2006 měla činit 14 658 Kč, což je částka mnohem vyšší, než částka 10 653 Kč, která mu byla k 1. 7. 2006 přiznána. Soud tomuto tvrzení nemohl přisvědčit a v plném rozsahu odkazuje na výklad provedený shora, a také na výpočet provedený žalovanou v napadeném rozhodnutí, z čehož jednoznačně vyplývá výše procentní výměry starobního důchodu žalobce (včetně všech zvýšení, které náleží od 1. 1. 1996 do 30. 6. 2006) 10 653 Kč měsíčně, což spolu se základní výměrou starobního důchodu ve výši 1 470 Kč tvoří celkovou výši mimořádného tzv. hornického starobního důchodu žalobce 12 123 Kč měsíčně od 1. 7. 2006 (ode dne jeho přiznání). Přiznaná výše starobního důchodu je

pak dále valorizována dle stanovených valorizací a žalobci vyplácena. Pokud se jedná o žalobcem tvrzenou částku 14 658 Kč, pak vůbec nelze seznat, z čeho tuto částku žalobce dovodil. Ze shora uvedeného výkladu a provedeného výpočtu procentní výměry taková částka nevyplyvá.

42. Vzhledem k opakovaně uplatňovaným námitkám žalobce vůči nesprávnému použití § 76a ZDP, a to v nejružnějších souvislostech, soud zdůrazňuje, že předmětné ustanovení dopadá na důchody přiznané po 30. 6. 2006, tedy i na žalobce. Novela zákona o důchodovém pojištění (ZDP) provedená zákonem č. 264/2006 Sb. do ZDP mimo jiné doplnila § 76a, který upravuje zvýšení procentní výměry starobního důchodu přiznaného po 30. 6. 2006 mimo jiné osobám, které před rokem 1993 alespoň 10 let pracovaly v uranových dolech.
43. Toto ustanovení provádějí podzákonné předpisy o zvýšení důchodů, které pro jednotlivé roky uvádějí procentní zvýšení důchodů a datum účinnosti tohoto zvýšení. Při výpočtu procentní výměry podle § 76a *in fine* zákona o důchodovém pojištění je třeba nejprve řádně stanovit procentní výměru starobního důchodu konkrétního žadatele, kterou je pak nutné valorizovat podle všech podzákonných předpisů, které nabýly účinnosti od 1. 1. 1996 do dne, který předchází dni, od něhož se přiznává důchod. Věta druhá § 76a zákona o důchodovém pojištění nicméně stanoví nejvyšší možnou procentní výměru, ke které lze valorizací dojít.
44. Podobným způsobem stanovuje zvýšení procentní výměry starobního důchodu i přechodné ustanovení uvedeného zákona (čl. LXVII), s tím rozdílem, že dopadá na důchody přiznané od 1. 1. 1996 do 30. 6. 2006. Obě ustanovení pak shodně uvádí, že zvýšení se stanoví tak, jako kdyby starobní důchod byl přiznán ke dni 31. 12. 1995. Cílem obou ustanovení je zvýšení procentní výměry (valorizace) tzv. hornických důchodů přiznaných v období od roku 1996, bez ohledu na to, v kterém konkrétním roce byl důchod přiznán. Rozdíl spočívá pouze v tom, že zatímco podle § 76a ZDP se bude postupovat v případě důchodů přiznaných po 30. 6. 2006, podle přechodného ustanovení ZDP se bude postupovat v případě dříve přiznaných důchodů.
45. Důležité je dodat, že možnost zvýšení procentní výměry podle § 76a zákona o důchodovém pojištění nevylučuje, aby se výše starobního důchodu stanovila podle obecných předpisů, lze-li takto dosáhnout částky vyšší (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2018, č. j. 2 Ads 371/2017-28, bod 19). Žalobce se snaží domoci asi toho, aby se na něj § 76a zákona o důchodovém pojištění neaplikoval. Zřejmě se domnívá, že pokud by se výše jeho důchodu stanovila podle obecných předpisů, byla by vyšší. Soud mu však nemohl dát za pravdu.
46. Jak již bylo shora uvedeno, výše starobního důchodu se skládá ze dvou složek: základní výměry (stanovena na základě právních předpisů) a procentní výměry (odvisí od výše výpočtového základu a procentní sazby). Právě výši procentní výměry může ovlivnit § 76a ZDP. V případě žalobce stanovila žalovaná procentní výměru ve výši 8678 Kč, po úpravě 8 698 Kč měsíčně. Jak se žalovaná k této částce dopracovala, vysvětlila podrobně v napadeném rozhodnutí. Postupem podle § 76a zákona o důchodovém pojištění ve spojení s příslušnými nařízeními vlády o zvýšení důchodů (které jsou podrobně uvedeny v rozhodnutí žalované z května 2010) se tato částka zvýší až na 18 122 Kč. Toto zvýšení však přesahuje nejvyšší míru, kterou připouští § 76a. Při postupu podle tohoto ustanovení proto žalovaná musela místo valorizace částky 8 678

Kč vycházet z částky 5 100 Kč (podle § 4 odst. 1 zákona č. 76/1995 Sb., na který odkazuje § 76a zákona o důchodovém pojištění). Valorizací této částky pak žalovaná dospěla k částce 10 653 Kč, kterou vzala jako procentní výměru pro výpočet žalobcova důchodu.

47. Žalobci se zřejmě může zdát nespravedlivé, že namísto částky 18 122 Kč žalovaná pracuje s částkou 10 653 Kč. To je ale pouze důsledek stanovení zákonného stropu pro výši procentní výměry u tzv. hornických důchodů. I přesto je však pro žalobce výhodnější, aby žalovaná při výpočtu postupovala podle § 76a zákona o důchodovém pojištění. Pokud by žalovaná toto ustanovení vůbec nezohlednila, jak žalobce navrhoval, operovala by s procentní výměrou ve výši 8 698 Kč stanovenou podle obecných pravidel zákona o důchodovém pojištění. Pouze v případě, že by procentní výměra stanovená podle těchto obecných pravidel byla vyšší než 10 653, měla by žalovaná povinnost neaplikovat § 76a, protože by to pro žalobce bylo výhodnější. V jeho případě však zvýšení procentní výměry postupem podle § 76a jde v jeho prospěch a díky tomu je výsledná procentní výměra téměř o 2 000 Kč vyšší, než by byla při vyloučení § 76a.
48. V postupu žalované při stanovení starobního důchodu žalobce soud neshledal žádné pochybení. Naopak má za to, že důchodový věk a výpočet důchodu byly provedeny správně, od správného data a ve správné výši, tedy v souladu s právními předpisy. Obě správná rozhodnutí se také řádně vypořádaly s žalobcem uplatňovanými námitkami. Námitkám žalobce nemohla žalovaná vyhovět, neboť nebyly splněny podmínky pro zvýšení jeho starobního důchodu ve smyslu § 56 odst. 1 písm. b) a § 71 odst. 1 ZDP.

VII. Závěr a náklady řízení

49. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s.ř.s.
50. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nelze náhradu nákladů řízení za žádných okolností vzhledem k povaze věci přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s.ř.s. (výrok III. tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. listopadu 2024

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně